

«Нічого в неї не вийде», «Це ж жінки, що вони вмюють». Нажаль люди судять лише по зовнішньому вигляду.

Жінки борються з дискримінацією трохи більше ніж 100 років, але якщо подивитися на теперішній час то жінки мають права по всьому світі нарівні з чоловіками. Але чому ж жінки продовжують все ще боротись і чинити опір всім чоловікам? На мою думку це може бути через те, що дискримінація відбувається не тільки за статтю, а наприклад, незаміжній можуть відмовити в роботі через вірогідність декрету, а матері – оскільки та буде більше часу приділяти своїм дітям.

Коли жінка живе тільки сімейний побутом, то вона втрачає складову саморозвитку і самовизнання. Бо все в житті вдосконалюється, а не вона. Кожна жінка є неперевершеною, тому моє життєве правило: те, що нас не вбиває, робить нас сильнішими.

На керівних посадах мало жінок не тому, що їм бракує здібностей та мотивації, а через те, що ми не вміємо виявляти некомпетентність всіх чоловіків. Але ж не дивлячись на це зарплати жінок нижчі за чоловічі, які виконують в однакових умовах, такі ж самі роботи.

«Чи важко жінці перебувати у ветеринарній справі?» Звісно, що важко, але жінки володіючи такими рисами, як витривалість, цілеспрямованість, комунікабельність, наполегливість, вміння стратегічно мислити. Здатні бачити проблему з іншого та кращого боку, ніж чоловіки.

Україна прогресує у правильний бік, затверджуючи різноманітні закони у статевій рівності.

Жінки, які є тріумфальними та видатними, щоб досягти таку мету, працювали дужче за колег чоловіків, підтверджували керівництву, родині, що вони можуть та мають право отримувати бажані посади і заробітну плату.

Хочу підкреслити, що я виступаю тільки за те, щоб у кожному колективі працювали, як жінки, так і чоловіки, які будуть один одного доповнювати, а не засуджувати.

Отже, кожна історія успішної жінки — зразок того, що надзвичайній статі під силу трудитись з насиченим робочим графіком, розбиратись у різних методах лікування тварин, мати достатньо моральної витримки і фізичної сили, знаходити час на родину та своє хобі. Такі жінки своєю доведеною працею розвінчують міф, що ветеринарна справа - не місце для жінок.

УДК: 636.24.5/12.4.7

ФАЛОВСЬКА М.А., студентка

Науковий керівник – **КОЗІЙ В.І.**, д-р вет. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

ВЗАЄМОВІДНОСИНИ ЛІКАРЯ ВЕТЕРИНАРНОЇ МЕДИЦИНИ З ВЛАСНИКОМ ТВАРИНИ

Моєю метою як майбутнього лікаря ветеринарної медицини є в першу чергу лікувати тварин, в другу знайти спільну мову з власником тварин, щоб мати змогу задовольнити власника і вилікувати тварину. Відомий вислів - лікарі лікують людей, а ветеринар людство. Так було, є та буде завжди.

Ключові слова: лікар ветеринарної медицини, тварина, власник, взаємовідносини.

Говорять, лікар ветеринарної медицини - це доктор філософії. Як виявилось це правда. На прийом приходять різні люди, з різною метою, різним характером, мисленням. І лікар має знайти підхід до кожного.

Взаємовідносини з іншими людьми це дуже складна річ. Ветлікар має навчитися комунікувати з власником, щоб правильно діагностувати хвороби тварин та призначити найбільш оптимальне лікування. Навіть виходячи з мого власного, ще невеликого

професійного досвіду, я впевнена - щобвилікувати пацієнта спершу потрібно знайти спільну мову з власником тварини.

Лікар на своєму шляху постійно взаємодії з власником тварини: спілкується про тварину з ним, обговорює всі питання з власником, уточнює інформацію, питає про стан тварини.

Спілкування з людьми це дуже важко. Адже люди дуже різні. Але ветеринарний лікар повинен це вміти.

Розберемо це питання з іншого боку, може з боку іншої людини, яка вже працює у цій сфері. У мене є знайома лікар ветеринарної медицини. Вона розповідає, що кожен день їй доводиться слухати людей, бувають різні випадки, як приємні, так і виключення.

І перше моє запитання до неї. Як ви поводитесь з людьми на прийомі: - «Я завжди знаходжу з ними спільну мову. Так є люди які тебе не поважають, такі завжди є, були та будуть. Але треба бути вищим за це, це репутація твоя та клініки де ти працюєш», сказала вона.

Було цікаво поспілкуватися з людиною, яка в цій сфері давно та побачила багато чого.

Нам, як майбутнім лікарям ветеринарної медицини ще доведеться багато побачити та відчути.

Я хочу зробити висновок про те, що у кожного може бути свій шлях у ветеринарну медицину. Важливими є професійні знання. Але не менш важливим є вміння знаходити спільну мову з власниками тварин.

Якщо розмовляти з приводу мене, моєю метою як майбутнього лікаря ветеринарної медицини є в першу чергу лікувати тварин, в другу знайти спільну мову з власником тварин, щобвилікувати тварину.

Правдиво сказано - лікарі лікують людей, а ветеринари людство. Так було, є і так буде завжди.

УДК: 636.18/24.2.8

ФЕСЕНКО О.В., студент

Науковий керівник – **КОЗІЙ В.І.**, д-р вет. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

ОСОБЛИВОСТІ РОБОТИ ЛІКАРЯ ВЕТЕРИНАРНОЇ МЕДИЦИНИ В ДЕРЖАВНИХ СТРУКТУРАХ ВЕТЕРИНАРНОЇ МЕДИЦИНИ

Є певні відмінності роботи в державній та приватній клініці, але з власного досвіду, хочу сказати, що працювати в державній клініці цікавіше ніж в приватній.

Ключові слова: ветеринарна клініка, приватна, державна.

В своєму есе хочу розказати про особливості роботи лікаря ветеринарної медицини в державних структурах ветеринарної медицини, а саме про роботу лікаря в державній ветеринарній лікарні, які є особливості та відмінності від роботи в приватній клініці.

На мою думку, робота лікаря в державній установі має певну відмінність, від приватної клініки, або ферми. Я працював в приватній клініці, та мав можливість пройти практику в державній ветеринарній лікарні, то побачив певну різницю.

В державній клініці, на мою думку, у лікарів більше обов'язків та відповідальності, але з цим більше прав, вести прийоми та крім цього, державна клініка може надавати ті послуги, які приватна на це не має право. Наприклад, видача міжнародних паспортів, які дозволяють виїжджати за кордон зі своїми домашніми улюбленцями, огляд пасік, магазинів та інших підприємств на епізоотологічне благополуччя, що зв'язані з продуктами тваринницького походження. Також проводити планову вакцинацію приватного сектору міста. Через ці фактори у лікарів державних клінік більше роботи з документацією, треба писати відомості